

TRECERE

(sau Metamorfoză)

S-au dus zilele babei în neștiut adânc
Și-i iară primăvară și-s iar fiori în crâng
Și-i gândul azi mai tainic și obosit Parâng
Și pâinea mai cu lacrimi și fiere o mănânc...

S-au dus și n-o să-nvie niciuna și nicicând
Când duse-s toate-n urmă iar înainte plâng
Și pline de omide crenguțele se frâng
Speranțe răsturnate în ne-nceputul gând...

.....

La portile cetății eternitatea stând
Așteaptă pelerinii de veacuri alergând
Si necuprinse margini de lume străbătând
Spre-o patrie mai bună și un Stapân mai blând...

Și fi-va sărbătoare și fi-vor sori în crâng
Și nu va mai fi taină nici obosit parâng
Și nici o amintire și nici eu nu mai plâng
Și fluturii in zare crenguțe nu mai frâng...

***